

ת"פ (טבריה) 13949-04-22 - מדינת ישראל נ' מורה כלה עLOSE

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 22-04-13949 מדינת ישראל נ' כלה עLOSE

לפני כבוד נשיא ניר מישורי לב טוב

מראשימה מדינת ישראל נגד

נאשמים מורה כלה עLOSE

בוכחים: מטעם המראשימה -

מטעם הנאשמה - בעצמה וע"י עו"ד נאילה עוכל בהעbara מעו"ד נאייף גאנם

פרוטוקול

גזר דין

[פרוטוקול הושמט]

לאחר הסרת תכני מסקيري שירות המבחן

1. רקע :

הנאשמה הורשעה על פי הודהתה בעבודות כתוב האישום המתוקן בעבירות תקופת עובד ציבור לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה של פציעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין.

על פי עבודות כתוב האישום המתוקן במועדים הרלוונטיים לכתב האישום הייתה ד"ר פ' וטרינרית בשירות הווטרינרי בעיר X (להלן: "הווטריננית") בכניסה למושב X (להלן: "המרפאה").

בתאריך 24.03.21 בשעה 15:15 או בסמוך לכך הגיעו הנאשמה עם שתי בנותיה הקטינות אל

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסקי דין

המרפאה. בחדר המתנה במרפאה ביקשה הנאשمت מהווטרינרית לקבל חזרה לידי כלבה שהיתה בחזקתה מספר ימים אך הועברה לצער בעלי חיים בשל כך שהתקבלו דיווחים שהכלבה משוטט ומהווה מטרד. הווטרינרית אמרה לנאשمت כי הכלבה כבר לא במרפאה והוא הועברה לצער בעלי חיים וכי מילא לא הייתה מוסרת לה את הכלבה שכן לא עמדה בהתחייבות בדבר תנאי החזקת הכלבה. בנסיבות אלה, נוצר ויכוח על אודות החזר כספי אותו דרשה הנאשמת, במהלכו לקחה הנאשמת הכלבה אחרת שהיא הייתה במרפאה באותו עת ואמרה לווטרינרית שהיא תחזיר את הכלבה מתי שהווטרינרית תחזיר לה את הכלבה שלה, יצא מהמשרד במהירות. בהמשך לכך, נותרה בחדר המתנה בתה של הנאשمت, קטינה כבת שניתים אשר החלה לבכות. הווטרינרית הרימה את הקטינה במטרה להרגעה, אך הקטינה הגיבה לכך בבכי רב ולכך הווטרינרית הורידה אותה חזרה אל הרצפה, אז הגיעו הנאשמת חזרה אל חדר המתנה וצעקה על הווטרינרית באומרה שהיא הריביצה לקטינה. הנאשמת קיללה את הווטרינרית זונה, שרמותה. בהמשך לכך, נטלה הנאשمت לידי פמוס מברזל אשר היה מונח על הדלפק והשליכה אותו על הווטרינרית באופן שפגע במצבה כך שנגרם לווטרינרית חתק של 2 ס"מ אשר הודבקה הדירובאונד סטריסטרף וכן נגרמה לווטרינרית נפיחות מתחת לעיניה.

במעשיה המתוארים תקופה הנאשמת את הווטרינרית שהיא נתנת שירות לציבור מטעם גופו המספק שירות לציבור, והתקיפה קשורה למילוי תפקידיה של הנתקפת, ופצעה שלא כדין באמצעות פמוס.

תסקרי שירות מבן

בעניינה של הנאשמת הוגשו שלושה תסקרי מבן.

נמקל לאור החלטה שנייתה במסגרת גזר הדין
לאור האמור, שירות המבחן אינו מצוי מקום לבוא בהמלצת טיפולית בעניינה.

התסieur השני מיום 18.06.2024 (להלן: "התסieur השני")

נמקל לאור החלטה שנייתה במסגרת גזר הדין
שירות המבחן חוזר על עמדתו מהતסieur הקודם והוא בא בהמלצת טיפולית בעניינה.

התסieur השלישי מיום 18.03.2025 (להלן: "התסieur השלישי")

נמקל לאור החלטה שנייתה במסגרת גזר הדין
שירות המבחן ממליץ על הטלת חצץ מבחן פיקוחי וסמכותי - לא טיפול, בנוסף, השירות בוחר את האפשרות להטיל עליה של"צ, אך קבע שהיא לא מתאימה לכך, לצד צו המבחן, שירות המבחן ממליץ

גם על ענישה מרתיעה צופה פני עדיף הכללת מאסר על תנאי ופיזי כספי למתלוונת.

טייעוני הצדדים לעונש

טייעוני המאשימה (ת/1)

1. ב"כ המאשימה טוען כי בנסיבות המקירה, לאור חומרת המעשים והאופן שבו בוצעו, טענת כי מתחם הענישה ההולם נع בין 8 חודשים מאסר בפועל לבין 18 חודשים מאסר בפועל. מדובר באירוע אלים מצד הנואשת, כלפי אזרחות תמייה, תוך פגיעה קשה בערכיהם מוגנים כגון שלמות הגוף, ביטחון אישי, ותפקודו התקין של השירות הציבורי. מדובר בתנהגות חמורה שאין לה כל הצדקה. לטענתה המאשימה, מעשי הנואשת מהווים ביטוי לאלים רפואיים שנעשתה כלפי עובדת ציבור, יש להוקיע תופעות מסווג זה ולהגביל בענישה מוחשית ומרתיעה לצד ענישה צופה פני עתיד ורכיבים נלוויים. הפניה לפסיקה הדורשת החמרת ענישה בעבירות אלימות, ובפרט כלפי עובדי ציבור (ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (ນבו 16.8.2007) , ע"פ 193/10 דוד טאגפו ומשה אביה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 31.1.11) , ע"פ 8314/03 רג'אץ' שיחד בן עוז נ' מדינת ישראל (ນבו 5.7.2005)).

2. המאשימה מדגישה כי מדובר באירוע חמור במיוחד בשל העובדה שהאלימות הופנתה כלפי צוות רפואי. מדובר באינטראס רפואי חשוב מאוד כמו כן יש להגן על עובדי מערכת הבריאות ועובד הציבור באופן כללי באמצעות ענישה תקיפה שתעביר מסר ברור לעתיד.

3. לנואשת עבר פלילי מכבד הכלל חמש הרשעות קודמות (ת/2), כאשר האחרונה בהן הייתה בשנת 2019, שבבקבוקתה ריצתה מאסר בפועל. בנסיבות אלה, עמדת המאשימה היא כי יש להחמיר עם הנואשת, להשיט עליה מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם, מאסר על תנאי, התחייבות כספית להימנע מעבירות נוספות ופיזי כספי למתלוונת.

4. לעניין מדיניות הענישה הנוגעת הפנה ב"כ המאשימה לאסופה פסיקה ממינה עולה כי מתחם הענישה הנוגעת הוא מאסר בפועל החל מ - 9 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשים.

5. הנואשת הודתה בהזדמנויות הראשונות ובכך חסכה זמן שיפוטי יקר.

6. כעולה מתחקיר שירות המבחן, לאור חוסר שיתוף פעולה מצדיה של הנואשת מעריכים הם

את הסיכון בעניינה כבינוי.

7. מטעם המאשימה הוגשה הצהרת נגעת עבירה ומסמכים רפואיים בעניינה של המתלוונת (ת/3). מהצהרת נגעת העבירה עולה כי כתוצאה מהפגיעה נגרמה למתלוונת פצעה חרודנית שהותירה לה צלקת מכערת במצח, וכי המתלוונת סובלת מפוסט טראומה نفسית קשה ומחרדה שנמשכת עד היום. כעולה מסמכי המל"ל למתלוונת נקבעו נכויות זמניות (נכות עבודה) בתחום הנפשי ופלסטי והחל מיום 21/07/01 נכות צמיתה בשיעור 5% בתחום הפלסטי בעקבות צלקת בעור.

8. לאור כל האמור עותרת המאשימה למסר בפועל ברף הבינוי של המתחם, מסר על תנאי ארוך ומרთיע, התchieבות כספית ופיקוי כספי למתלוונת.

טייעוני ב"כ הנואשת לעונש:

1. ב"כ הנואשת טוען כי טיעוני המאשימה אינם מתיחסים לתקיר שירות המבחן העדכני. לגבי תקיר שירות המבחן, ההגנה מצינית כי לא הועלו טענות ממשיות נגד מצאינו, וכי אין הצדקה שלא לאמצנו. נמחק לאור החלטה שניתנה במסגרת גזר הדין

2. עוד טען ב"כ הנואשת כי עיון בגזרי הדין עליהם הסתמכה המאשימה מלמד כי מדובר בהפעלת מסר על תנאי או נסיבות מחמירויות שלא מתקיימות במקרה דנן. עקרון הילימה, כך טוען, מחייב התאמת בין נסיבות המקירה לבין רמת העונשה. עוד טען כי הפסיקה שהובאה מחמירה יתר על המידה ואני רלוונטי, שכן רוב המקרים עוסקים בתקיפת אנשי רפואי או חינוך - עבירות חמורות יותר מהמעשים שיוחסנו לנואשת. במקרה שלפניו מדובר בתקיפת עובד ציבור וגילה, ללא נסיבות מחמירות, ולא בכללו בה הפעלת תנאים או ביצוע עבירות במהלך הליך שיקומי כפי שמצוואר בפסקה שהזגגה ולכן אין בסיס לעמדת המאשימה בנוגע למתחם העונשה. הפסיקה שהוגשה מלמדת כי העונשה במקרים דומים נעה בין מסר על תנאי למסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

3. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, טוען כי המקירה התרחש לאחר שהמתלוונת נותרה בלבד עם בתה הקטנה של הנואשת. הילדה חלה לבכות, המתלוונת הרימה אותה והחזקתה הגבירה את הבכי. הנואשת, שתחילה ניתה מגע, חזרה למקום - אז התרחש האירוע. מדובר בשתי עבירות עוון, שמקורן באירוע בודד ובלווית מתמשך, שאירע לפני כארבע שנים.

4. הסניגור טוען לקיומה של קרבה לאחריות פלילית - הן במובן של הגנה עצמית, נוכח תגובתה של הנואשת למצוקה של בתה, והן בשל מצבה הנפשי. הנואשת מאובחנת כסובלות מפוסט טראומה ומטופלת על רקע זה. מצב זה, כך טוען, גורם להתרכזויות עצם ואובדן שליטה. למרות זאת, הנואשת לקחה אחריות מלאה, הודהה בעובדות כתוב האישום שתוקן באופן מהותי במסגרת הליך גישור, ותיקנה את דרכיה.

5. נמקה לאור החלטה שנייניה במסגרת גזר הדין

6. ב"כ הנואשת הגיע תיעוד רפואי בעניינה של הנואשת מkopft החולים ממנו נלמדות נסיבותיה האישיות של הנואשת וכי היא סובלת מפוסט טראומה (נ/1).

7. בנוגע להצהרת נגעת העבירה, טוען ב"כ הנואשת כי יש בה הגזמה. לא נגרמה פגיעה קוגניטיבית, לא נקבעו אוחזין נכות, ולא נדרשו טיפולים ממושכים. יתרה מכך, מדובר בפגיעה שהוכרה כפגיעה עבודה, והמתלוננת קיבלת את זכויותיה על פי חוק.

8. עוד מצין הסניגור כי הנואשת הודתה מיד, חסכה בזמן שיפוטי, ושיתפה פעולה. מדובר באישה שלא עבר של ריצוי מסר בפועל, שלא נעקרה במהלך ההליך, ובכך לא התקיימו נסיבות שמצויקות מסר בפועל. גם לשיטת הפסיכה, במקרים מסווג זה, אין הכרח במסר ממשי, מה גם שהיא ממליצה ועדות דורניר ולמברגר תומכות בהעדפת מסלולים שיקומיים בעבירות שאין מהחמורות ביותר.

9. לאור האמור עותר ב"כ הנואשת לאמץ המלצת שירות המבחן ולבחור בעונש צופה פניעת עתיד. לעניין הפיזי, מבקש לקבוע סכום מידתי, בהתחשב בטיעונים ובמצבי הכלכלי הקשה של הנואשת.

דברי הנואשת לעונש :

mbiuta חרצה על ביצוע העבירות, טענה כי ביצעה המעשים בתקופה בה הייתה בהריון, הורמנואלית וכיום לא הייתה נוהגת כך וגם לא ת恢וזר על מעשים אלה. שיתפה כי כיום היא נמצאת במקום אחר, מגדلت את יולדיה בצורה הכי טובה שהיא יכולה והוא מבקשת להתחשב במצבה.

דין והכרעה:

גירת העונש על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעה מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג מתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא (شيخום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעה העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין).

שלב ראשון: קביעה מתחם העונש ההולם

לצורך קביעה העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלහן:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ומידת הפגיעה בו.

ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

ג. נסיבות הקשורות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

במקרה שבפני מדובר בביצוע עבירה אחת בנקודת זמן אחת ומכאן כי עוסקין באירוע אחד אשר יש לקבוע בעניינו מתחם עונש הולם אחד.

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו

בתי המשפט, בשורה ארוכה של החלטות שבו והתריעו בדבר החומרה בעבירות המבצעות לפני עובדי ציבור לרבות אנשי משטרת, עובדים האמורים על השדר הציבורי (מאבטחים) ועובדיו הוצאות הרפואית במוסדות רפואיים הממלאים את תפקידם על פי דין.

בענייננו, נפגע הערך החברתי של זכויות האדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו ונפשו בעת מלאו תפקידו. ר' בעניין זה [רע"פ 5579/10](#) דוד קרייה נ' מדינת ישראל (2.8.10). כמו כן באות הוראות החוק הרלוונטיות להגן על ערך מגן של שוויון בפניו החוק שעה שלא אחת מופעלת אלימות נגד עובדי ציבור על מנת להרתיעם מלבצע עבודות בנאמנות לפני כלל הציבור לרבות זה הפוגע בערר המגן ומרים ידו על עובד הציבור.

הפגיעה בערך המגן במקרה שבפני הינה ברף הנמוך - ביןוני בחומרתו מאחר ומהד גיסא

הנאשמת פעלה באלימות כלפי רופאה ויטרינרית שעשתה עבודהיה כדין, קיללה אותה וזרקה עליה פמות, כאשר היא ניסתה להרגיע את ביתה התינוקת בת השנתיים של הנאשמת. בעקבות מעשים אלו נגרמה למחלונת צלקת במצח בגין הוכחה במל"ל בגין עבודה בשיעור של 5% לצמיות. מайдן

גיסא הנואמת לא עשתה שימוש בנשק חם או קר .

ב. מידת האשם ומידת הנזק

מידת האשם של הנואמת במקרה זה הינה מלאה ולא הובאה כל ראייה אשר תתמוך בගירסת הנואמת כעולה מטעוני בא כוחה כי פעולה מתוך הגנה עצמית עקב התנהגות מצד הווטרינרית כלפיה. כמו כן והgeom שנטען כי הנואמת סובלת מ PTSD לא הוכח בפני כי פעולה תחת השפעת המצב הנפשי בעת האירוע.

הנאמת נקטה באליםות פיזית חד צדדית כנגד הרופאה הווטרינרית.

יחד עם זאת לא מצאתי כי מעשה בוצעו תוך תכנון מוקדם ארכו טווח, אם בכלל.

ג. מדיניות ענישה נוהגת

מדיניות הענישה הנוהגת במקרים אלה, נעה החל ממאסר על תנאי ועד עונשי מאסר בפועל לאחרי סORG ובריח , בצווף מאסר על תנאי, קנס והתחייבות ופיצוי .

בע"ג (מחוזי-מרכז) 8901-10-08 גבי דדייה נ' מדינת ישראל , פורסם במאגרים המשפטיים, 7.12.08, דחה בית המשפט את הערעור על גזר דין של בית משפט השלום בראשל"צ אשר הרשיע את הנואמת בעבירות איומים, תקיפת שוטר וניסיון תקיפת שוטר שביצע כשהוא בגילוףין, והטיל עליו 5 חודשים מאסר בפועל , הפעלת שני המאסרים המותניים התלויים ועומדים נגדו, אחד בן 7 החודשים והשני בן 3 החודשים בחופף ביניהם ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר על הנואמת. סה"כ ירצה הנואם 12 חודשים מאסר בפועל, קנס ופיצוי למתלוון.

בע"פ (מחוזי-מרכז) 17176-07-09 עבד אל קדר נ' מדינת ישראל (10.2.10), קיבל בית המשפט את הערעור על גזר דין של בית משפט השלום בכ"ס, שהרשיע את המערער לאחר שמיעת ראיות בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ניסיון תקיפת שוטר ותקיפת שוטר, איומים ושימוש בכוח והטיל עליו תשעה חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוון . בית המשפט המחוזי התעורר בגין הדין והפחית עונש המאסר לשישה חודשים שירות בעבודות שירות .

בע"פ (מחוזי-חיפה) 23505-07-09 סמיר ג'ארחי נ' מדינת ישראל , פורסם במאגרים המשפטיים 18.2.10, דין בית המשפט בערעור על גזר דין של בית משפט השלום בעכו אשר הרשיע את הנואם בעבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והזק לרכוש בمزיד והטיל עליו עונש של 3 חודשים מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה

של 4 חודשים התלוּי ועומד נגד הנאשם בתיק אחר באופן שחודש ירצה בחופף ושלושה חודשים במצטבר ובסה"כ ירצה הנאשם 6 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בית המשפט המחויז קיבל את הערעור באופן שקבע שונש המאסר בפועל בגין 6 החודשים שנגזר על הנאשם ירצה על דרך עבודות שירות יתר חלק גזר הדין נשארו על כנמו.

בת.פ (שלום-נצח) 8741-08-09 מדינת ישראל נ' אمسلם (29.12.09), הורשע הנאשם בהתאם להודאותו בעבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו , תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור ותקיפה הגורמת חבלה של ממש . הנאשם נדון ל-4 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למTELON .

בת.פ (שלום-פ"ת) 42313-10-10 מדינת ישראל נ' אוסטפנקו (10.3.13), הורשע הנאשם על פי הودאותו בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התנגדות למשטר, תקיפת שוטר , איומים וניסיון לתקיפת שוטר. הנאשם נידון למאסר על תנאי וקנס .

בת"פ 25084-10-12 (שלום ת"א) מדינת ישראל נ' אברמצ'יב ואח', פורסם במאגרים המשפטיים (26/5/15) נדונו הנאים בין עבירות תקיפת שוטר וUBEIRUT נספנות לעונשי מאסר מותנה וקנס וזאת על אף שאחד הנאים (נאם 3) הורשע בדיינו לאחר שמיעת ראיות.

בת"פ (שלום עכו) 2434-07 מ.י. לשכת תביעות גליל-משטרת ישראל נ' לואי חושאן, פורסם במאגרים המשפטיים (10/2/18) נדון הנאשם בגין עבירה תקיפת שוטר לעונשי מאסר מותנה וקנס כספי.

מעיון בפסקין הדין אליהם הפניה המאשימה עולה כי אין להזכיר מקרים אלה למקורה שלפנינו לעניין מתחם העונש הראו באשר לעוסקים באלימות ברוטלית או הרשה לאחר ניהול הוכחות ואי לקיחת אחריות או תקיפת סגלים רפואיים בבתי חולים ו קופות חולים.

בעפ"ג (מחוזי ת"א) 37590-02-20 מדינת ישראל נ' מעין מור מוסמן (נבו 1.3.2020) הנתפס תקפה את המתלוננת בעוצמה ובאופן נמרץ בידייה במכות אגרוף נמרצות בגופה וכתפה.

ב

ברע"פ 13/7504 הרצל אליו נ' מדינת ישראל (נבו 22.12.2013) הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיית וללא הבעת חרטה בעבירות של תקיפת עובד ציבור (פקח חניה) ותקיפה סתם באמצעות בעיטות, סטיירות ויריקות על פניו של אדם שנחלהג להגן על הפקח. נוסף על כך, שיחרר הנאשם את בלם היד של רכבו וגרם לו לדדרר לכיוון הפקח.

ברע"פ 2450/15 על אזרח נ' מדינת ישראל (נבו 15.4.2015) הורשעה הנאשמה בעבירות תקיפת עובד ציבור (מורתה של בתה) , לאחר שהגיעה לבית הספר שבו לומדת בתה ותקפה את מורתה. במסגרת התקיפה, הפילה הנאשמה את המורה ארצה, גרירה אותה על הרצפה תוך משיכת שערותיה, בועטה בה ועיקמה את ידה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוונת שטפי דם, רגשות במישוש ונשירת שיער.

בת"פ (שלום קריות) 44506-09-16 מדינת ישראל נ' יגני מסמד (נבו 3.12.2017) הורשע הנאשם, בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפת עובד ציבור באופן שהייתה את המתלוון בפניו באמצעות אגרופים, במלחם נגרמו למתלוון נפיחות בלחיים, נפיחות בקשר האף, קרפיטציה במישוש, בליטה גرمית מינימלית ובאזור הצוואר.

לנאשם שלוש הרשעות קודמות בגין תקיפת עובד ציבור. בעניינו הוגש ארבעהتفسירים, מהם עולה כי שירות המבחן אינו ממלייך על טיפול, וזאת לאור התרשומות לסיכון גבוהה להמשך התנהלות פוגענית ואלימה מצדיו.

בת"פ (שלום עכו) 31693-08-19 מדינת ישראל נ' אדהם קראקרה (נבו 30.4.2020) הורשע הנאשם, בעבירות תקיפת עובד ציבור. הנאשם הגיע לקופת חולים וקיבול טיפול מהרופא המתלוון. נוכח אי שביעות רצונו מהמתנה והטיפול שקיבל החל הנאשם להכות אותו בידו בבית החזה, תוך שהוא מנער את המתלוון וזורק לעברו את חותמו, ואימץ עליו כי "עכשו הוא יחתום". בתסקיר שהוגש בעניינו, שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון לא מבוטל להישנות התנהגות פלילית, והמליץ על עונש הרתעתי בדמות מאסר.

ד. יכולתה הכלכלית של הנאשמה :

על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתה הכלכלית של הנאשמה כחלק מהשיקולים לקבעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונשי קנס, קיימת אינדיידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתה הכלכלית של הנאשמה.

במקרה שלפני, מדובר בנאשמה אשר עד לאזמנן התמודדה עם נסיבות חיים קשות. היא לא הייתה מעסקת במשך זמן רב, נזירה באימה שעמה חודה קשר עקבי נזקקות של הנאשמה כאשר היא מגדלת בגפה 3 ילדים קטנים והשתכרה תקופה ארוכה וממושכת מקצת הכנסתה ולא יכולה לשאת בנטל שכירת דירה, עברה לגור עם אימה.

לאחרונה חלו שינויים חיוביים בחיה של הנאשמה, היא הצליחה להשתלב בשוק העבודה ומצילהה להtapfrans בכבוד וכחם היא עובדת בנරיה בחברה של תחזקה וניהול מבנים. בנוסף, קיבלה דירה במסגרת הדירות הציבורי, צעד משמעותי שיפור את יציבותה האישית והמשפחתית. כיום, היא פועלת על

מנת לבנות לעצמה ולילדיה הקטנים מסגרת חיים נורמטיבית, מסודרת ובטוחה, מתוך מטרה להעניק להם סביבה תומכת, יציבה ונוטלת תלות. יחד עם זאת והגם שמצבה הכלכלי של הנאשפת משתפר אין לומר כי הינו שפир.

ה. נוכח האמור לעיל, אני קובע בהתאם להוראות בסעיף 40 יג' לחוק העונשין, כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי, ועד ריצויו מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים שניtanן לרצות בעבודות שירות, וכן עונשים נלוויים של כניסה כספי ו/או פיצוי בסכום עד 15,000 ₪, של"ז או צו מבנן בהתאם למלצת שירות המבחן וחתימה על התcheinבות כספית.

סטייה ממתחם העונש הרואי:

סעיף 40ד לחוק העונשין מורה כי בשלב שלאחר קביעת קביעת מתחם העונש הרואי בבית המשפט רשאי לצאת מהרשות הולם כאשר קיים סיכון של ממש לשיקומה של הנאשפת.

במקרה שלפנינו, שירות המבחן המליך על הטלת צו מבנן בפיקוח סמכותי, שאינו נחשב לטיפול במהותו. נמתק לאור החלטה שניתנה במסגרת גזר הדין

לאור העובדה כי המלצה שירות המבחן מצויה ברף התחתון של מתחם העונש ההולם אדון בהשלכות המלצותיו של שירות המבחן בפרק גזירות העונש הרואי בעניינה של הנאשפת.

לאור עבר לא מככיד יחסית הנזקף לחובת הנאשפת, היעדר מאסר על תנאי בר הפעלה וחłówף זמן לא מצאתה כי יש מקום לסתות לחומרה ממתחם העונש ההולם.

קביעת העונש הרואי:

נסיבות שאין קשרו בביצוע העבירה:

לצורך גזירת דיןה של הנאשפת שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשפת:** נמתק לאור החלטה שניתנה במסגרת גזר הדין

ב. **נטילת אחריות של הנאשפת על מעשה:** הנאשפת נטלה אחריות על מעשה והביעה חריטה יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי לצד ההכרה במעשה, היא עדין מחזקת בעמדה קורבנית, המקשה עליה לקחת אחריות מלאה ולהתבונן באופן עמוק על חלקה באירועים שהובילו לביצוע העבירה.

ג. הנאשمت הודהה בהזדמנות הראשונה וחסכה זמן שיפוטי יקר.

ד. חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות : כתוב האישום בעניינה של הנאשمت הוגש כנהה לאחר מועד ביצוע העבירה שבגינה הורשעה. ההליך המשפטי נמשך כשלוש שנים, ובמהלכו הוגשו שלושה TASKEYI שירות מבחן לבחינת מצבה והמלצות בעניינה וכן דוחות רבות כתוצאה מהמצב הביטחוני בשנה החולפת (הנאשمت תושבת העיר נהריה). על פניו נראה כי אין מדובר בחלווף זמן בלתי סביר באופן שגרם עינוי דין מהותי לנאשמת שעלה שחלווף חלק בלתי מבוטל של הזמן נבע מאי הירטמותה של הנאשمت להליך הטיפול והנפשי אף יש לחת משקל מסוים לעובדה כי חלפו ארבע שנים מיום ביצוע העבירה ועד גזירת דיןה של הנאשמת.

ה. נסיבות חיים קשות של הנאשמת שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה :

נמקה לאור החלטה שניתנה במסגרת גזר הדין

ו. עבירה הפלילי של הנאשמת: לנאשמת עבר פלילי הכלל חמש הרשעות קודמות כאשר מובילו להמעט מחומרתן הרי שהאחרונה בהן הייתה בשנת 2016, שבעקבботה ריצתה מאסר בפועל למשך 6 ימים בלבד (בניכוי ימי מעצר).

הרთעת רבבים :

על העונש לבטא החומרה שמייחס בית המשפט לעבירות התקיפה בכלל ותקיפותו של עובד ציבור במהלך מילוי תפקידו . חומרה זו מתחדשת נוכח העובדה שהתקיפה בוצעה כתגובה לשובתה של הווטרינרית, שלא הייתה לרוחה של הנאשמת, דבר המלמד על חוסר שליטה וקושי בהצבת גבולות.

הרთעת היחיד :

מתスクיר שירות המבחן עולה כי יש מקום להטיל על הנאשמת עונש אשר צופה פנוי עתיד וימנע ממנה לשוב להתנהגות דומה . יחד עם זאת, ניכרת התקדמות משמעותית שעשתה הנאשמת לאורך כל תקופה הייתה תחת פיקוח שירות המבחן. היא הפגינה אחריות אישית, נטלה פיקוד על חייה ועל חייה ילדיה, ופעלה בנסיבות לשנות את מסלול חייה לחזור למ审核 העבודה ולהעניק לה וילדיה חיים טובים יותר וכל זאת חרף נסיבות חייה הקשות.

נמקה לאור ההחלטה שניתנה במסגרת גזר הדין

בשוקלי את שיקולי הענישה השונים מצאתי, לא בלי היסוס, כי יש מקום לתת משקל מכריע במרקם שבפני לשיקולי השיקום תוך פיקוח שירות המבחן על שיקומם הנאשמת ולהעדי השיקול השיקומי על שיקולי הגמול והرتעת הרבים המוגבלים במרקם זה בעוצמתם.

בشكلו כלל הנסיבות, ובכללן חומרת העבירות בהן הורשעה הנאשמת, מחד גיסא, ומайдך גיסא, השינוי החיובי שחל בהתנהלותה לאורך זמן, המצביע על רצון לשיקום ועל מאמצים ממשיים לשנות את מהלך חייה, וכן לנוכח העובדה שהנאשمت מגדלה בלבד לשולשה ילדים קטינים התלוים בה באופן מלא, מפרנסת ייחודית וההיליך המשמעותי אותו היא עוברת, אני קובע כי יש למקם את העונש ברף הנמוך של מתחם הענישה.

בנוספּ, יש לחתם את הדעת לנسبותיה האישיות הקשות של הנאשמת.

נמתק לאור החלטה שנייתה במסגרת גזר הדין

נמתק לאור ההחלטה שנייתה במסגרת גזר הדין

התביעה עתירה להטלת פיצוי כספי לטובה נפגעתה העבירה. מעין בטיעוני הצדדים וتسקורי שירות המבחן אני למד כי הנאשمت נאבקת לשמור על מקום עבודתה אם ייחידנית לאור מצבכלכלי לא שפיר.

עם זאת נפסק לעניין הטלת פיצויים וגובהם כי אין גובה הפיצוי נגזר או מושפע ממצבו הכלכלי של הנאשם ור' קביעת בית המשפט העליון **בע"פ 5761/05 - וחידי מג'דלאו נ' מדינת ישראל ואח'**, **פורסם במאגרים המשפטיים (24/07/2006) :**

"(2) לגוף הדברים, אין הסכם הקשור מטעמו יכולתו הכלכלית של החיב, כשם שבמשפט אזרחי אין בודקין בקביעת חיוב את יכולתו של החיב, ובಹיליך אזרחי דבר אחרון זה הוא עניין להוצאה לפועל לענות בו; ולכן הנושא שהעה בא כוחו המלומד של המערער בעיקר טיעונו, קרי, אי יכולתו הכלכלית של שלווה, אינו יכול לשמש אמת מידה"

ור' לעניין זה קביעת בית המשפט העליון **בתיק 3311/17 קשווע נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (12/6/17) :**

"עוד יש להזכיר כי, ככלל, יכולותיו הכלכליות של הנאשם לא אמורים להילקח בחשבון לצורך קביעת שיעור הפיצוי הראוי (עניין בן פורת; **ע"פ 14/1287 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (5.8.2015)**). לא מותר הוא לציין, כי לבקשת שמורה הזכות

לפנות אל המרכז לגביית קנסות, בבקשת לדחיתת מועד התשלום או לפরישה נוספת של סכומי הפייצויים, בהתאם להוראת סעיף 5ב לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.

במקרה שבפניי לא מצאתי מקום להימנע מהטלת פיצוי כספי על הנאשמה לטובת נגעת העבירה הגד שאין בפייצוי זה כדי לגלם מלא סבלה ונזקיה של המתלוונת אשר נגרמה לה צלקת בפניה ואף נקבעו בעניינה אחוזי נכות זמינים בשל הצלקת וחדרה מהן סבלה כתוצאה מהאירוע.

לפיך אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים :

א. אני מטיל על הנאשמת צו מבנן למשך 18 חודשים. בתקופה זו על הנאשמת לעמוד בפיקוח שירות המבחן ולבצע את כל אשר יוטל עליה.

בית המשפט מסביר בזאת לנאשמת בלשון פשוטה את משמעות הצו ומזהיר אותה שם לא מלא אחר הצו מכל בחינה שהוא או תעבור עבירה נוספת תהיה צפiosa לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו ובית המשפט יוכל לגזר את דינה מחדש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים שלא תעבור תוך שלוש שנים החל מיום עבירת אלימות לרבות איומים ותורשע בגיןה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. הנאשמת תשלם פיצוי לנגעת העבירה, הגב' פ', בסך של 8,000 ₪, אשר ישולם ב- 10 תשלומים שווים.

התשלום הראשון יועבר עד ליום 1.10.25 וכל 1 לחודש לאחריו.

במידה ובתיק יש פיקדון, הפיקדון יקוזז כנגד פיצויים שנפסקו, לאחר מכן יקוזז כנגד קנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה, היתרה תוחזר למפקיד.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/פיצוי/ הוצאות כעבור שלושה ימים מtan החלטה/ גزر הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מה דרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, www.eca.gov.il

• מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 35592* או בטלפון

073-2055000

• במזומנים בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ד. אני מורה על מתן התחייבות מטעם הנאשמת להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשעה במשך 3 שנים החל מהיום ההתחייבות תהא על סך 5,000 ש"ח; אם לא ניתן הנאשמת ההתחייבות היום, תיאסר למשך 30 ימים.

המצוירות תמציא העתק לשירות המבחן.

אני אוסר על פרסום כל פרט מתוך תסקורי שירות המבחן למעט הממליצה העונשית.

החלטה בדבר בקשה הביטוח הלאומי לצפייה בתיק תינתן בהמשך.

למען הסר ספק, צו הבהיר שהזוכה לצורך דיון היום, מבוטל.

המצוירות תסגור התקיק.

הודיע לצדדים על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנוף הגליל - נצרת.

ניתן והודיע היום י"א בתמוז תשפ"ה, 07/07/2025 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, נשיא

הוקלד על ידי חגיית סעדון

ניתנה היום, כ"ח تموز תשפ"ה, 24 ביולי 2025, בהעדר הצדדים.